

ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಂಬಗಳುಳ್ಳ ದೇವಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಖೋ ಖೋ ಆಟ ಆಡುವ ರೂಢಿಯಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹುಡುಗಿಯರೇ ಈ ಆಟವಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ದೇವಾಲಯದ ಒಂದೊಂದು ಕಂಬಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು ನಿಂತು, ಕಂಬದಿಂದ ಕಂಬಕ್ಕೆ ಒಡುತ್ತಿದ್ದರು. ‘ಕಳ್ಳು’ ಎಂದು ಆಯ್ದುಯಾದವರು ಒಡುವವರನ್ನು ಮುಟ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವಳ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕುವರು ಹೊಸ ಕಳ್ಳಿಯಾಗಿ ಆಟವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಈ ಆಟವೇ ಮುಂದೆ ಬದಲಾಗುತ್ತ ಇಂದಿನ ಖೋ ಖೋ ಆಟವೆಂದು ಹೆಸರಾಯಿತ್ತು. ಈ ಆಟಕ್ಕಾಗಿ ಸರಳ ನಿಯಮಗಳೂ ರಚಿತವಾದವು. ಆ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡು, ಹುಡುಗರೂ ಅಭಿಮಾನದಿಂದ ಈ ಆಟವನ್ನು ಆಡಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಇದೊಂದು ಜನಪ್ರಿಯ ಭಾರತೀಯ ಆಟವೆಂದು ಹೆಸರಾಯಿತ್ತು.

ಈ ಆಟದಲ್ಲಿ ಎರಡು ತಂಡಗಳಿರುವವು. ಒಂದು ಒಡುವ ತಂಡ, ಮತ್ತೊಂದು ಮುಟ್ಟುವ ತಂಡ ಪ್ರತಿತಂಡದಲ್ಲಿ ಒಂಭತ್ತು ಜನ ಆಟ ಆಡುವರು. ಯಾರು ಒಡಬೇಕು, ಯಾರು ಮುಟ್ಟಬೇಕು- ಎಂಬುದನ್ನು ಆಟ ಆರಂಭಿಸುವ ಮೌದಲೇ ನಾಣ್ಯ ಹಾರಿಸಿ ನಿರ್ದರ್ಶಿಸುವರು.

ಖೋ ಖೋ ಆಟದ ಅಂಗಣ ಇರು ಮೀಟರ ಉದ್ದುಮತ್ತು ಇರು ಮೀಟರ ಅಗಲ ಇರುವುದು. ಅಂಗಣದ ಎರಡೂ ಕೊನೆಗಳಲ್ಲಿ ಇರು ಮೀಟರ ಉದ್ದುಮತ್ತು ೧.೫ ಮೀಟರ ಅಗಲವಾದ ಎರಡು ಆಯತಗಳಿರುವುದು. ಅಂಗಣದ ಮುಧ್ಯದಲ್ಲಿ ೧೪.೫ ಮೀಟರ ಉದ್ದು ಇಂ ಸೆಂ.ಮೀ. ಅಗಲವಾದ ಮುಧ್ಯಪಟ್ಟಿ ಇರುವುದು. ಅದರ ಮೇಲೆ ಸಮಸಮಾದ ಅಂತರದಲ್ಲಿ ೧೪೦ ಸೆಂ. ಮೀ. ಅಳತೆಯಲ್ಲಿ ಚೌಕಗಳಿರುವುವು. ಮುಧ್ಯಪಟ್ಟಿ ಮತ್ತು ಕಂಬದ ಗೆರೆ ಕೂಡುವಲ್ಲಿ ಎರಡು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಕಂಬವನ್ನು ನೆಟಿರುವರು. ಆವು ನೆಲದಿಂದ ಇಂ ಸೆ.ಮೀ. ಎತ್ತರವಿರುವವು. ಹಿಂಗೆ ಆಟದ ಅಂಗಣ ರಚಿಸಿಕೊಂಡು ಮುಟ್ಟುವ ತಂಡದ ಎಂಟು ಜನ ಒಂದೊಂದು ಚೌಕದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಂತೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವರು. ಒಬ್ಬನು ಒಂದು ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಮುಖ ಮಾಡಿದರೆ ಅವನ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತೆವನು ಅವನ ವಿರುದ್ಧ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಮುಖ ಮಾಡುವನು. ಅಂದರೆ ಎಂಟು ಚೌಕಗಳ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತೆವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಒಬ್ಬನಂತೆ ನಾಲ್ಕು ಜನ ಒಂದು ದಿಕ್ಕಿಗೆ, ಉಳಿದ ನಾಲ್ಕು ಜನ ಅದರ ವಿರುದ್ಧ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಮುಖ ಮಾಡಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ತಂಡದ ಒಂಬತ್ತನೆಯ ಆಟಗಾರನು ಮುಟ್ಟುಪುದನ್ನು ಆರಂಭಿಸುವ ತಯಾರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಂಬದ ಬಳಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾನೆ.

ಆಟ ಆರಂಭವಾಗುವ ಮೌದಲು ಒಡುವ ತಂಡದ ಮೂವರು ಆಟಗಾರರು ಅಂಗಣದ ಗೆರೆಯಾಳಗೆ ಒಂದು ನಿಲ್ಲುವರು. ಪಂಚನು ಸೀಟಿ ಉದಿದೊಡನೆ ಈ ಮೂವರು ಒಂದು ದಿಕ್ಕು ಹಿಡಿದು ಒಡತೊಡಗುವರು. ಮುಟ್ಟುವ

ಆಟಗಾರನು ಓಡುವವರನ್ನು ಅಟಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವನು. ಓಡುವವರು ಈತನ ಕೈಗೆ ಸಿಗದಂತೆ ಓಡುತ್ತ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಯಶಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದಕಾಗಿ ಅವರು ಅತ್ಯಂದತ್ತ, ಇತ್ಯಂದತ್ತ ನುಣಿಚಿಕೊಳ್ಳುವರು. ಓಡುವವನಿಗೆ ಯಾರನ್ನೂ ಮುಟ್ಟಲಾಗದಿದ್ದರೆ, ಅಥವಾ ಕುಳಿತವರಲ್ಲಿ ಯಾರೊಬ್ಬರೂ ಘಟ್ಟನೆ ಎದ್ದು ಎದುರಿಗೆ ಬಂದವರನ್ನು ಮುಟ್ಟುವುದು ಅನೊಕೊಲವೆನಿಸಿದರೆ, ಓಡುವವನು ಕುಳಿತವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಹೋ ಕೊಡುವನು. ಕುಳಿತವರ ಬೆನ್ನಿಗೆ ಕೈ ತಟ್ಟಿ ಹೋ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ನೆನಪಿಡಬೇಕು. ಹೋ ಕೊಟ್ಟ ಕೊಡಲೇ ಕುಳಿತವನು ಎದ್ದು ಓಡುವವರನ್ನು ಮುಟ್ಟಲು ಧಾವಿಸುವನು. ಹೋ ಕೊಟ್ಟವನು ಎದ್ದವನ ಸಳ್ಳದಲ್ಲಿ ಕೊಡುವನು. ಮುಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡ ಹುದ್ದರಿಯು ಆಟದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಉಳಿಯುವನು. ಹೀಗೆ ಓಡುವವರು ಅಂಗಣದ ಗರೆಯೋಳಗೇ ಓಡಬೇಕು. ಮುಟ್ಟುವವರು ನಡು-ನಡುವೆ ದಿಕ್ಕು ಬದಲಾಯಿಸದೇ ಒಂದೇ ದಿಕ್ಕು ಹಿಡಿದು ಓಡಬೇಕು. ಓಡೋಡುತ್ತ ಯಾರಿಗೆ ಹೋ ಕೊಟ್ಟರೆ, ಘಟ್ಟನೆ ಎದುರಾಳಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟುವುದು ಸುಲಭವೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಕೊಡಲೇ ಹೋ ಕೊಡಬೇಕು.

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಂಡದವರಿಗೆ ಏಳೇಳು ನಿಮಿಷಗಳ ಎರಡು ಸರದಿ ಬರುವುವು. ಒಮ್ಮೆ ಓಡಿದ ತಂಡವು ಮತ್ತೊಂದು ಸರದಿಯಲ್ಲಿ ಮುಟ್ಟುವ ತಂಡವಾಗುವುದು. ಮೊದಲಿನ ತಂಡವು ಓಡುವ ತಂಡವಾಗುವುದು. ಹೀಗೆ ಎರಡೆರಡು ಸರದಿಗಳಿಂತೆ ಒಟ್ಟು ನಾಲ್ಕು ಸರದಿಗಳ ಹೋ ಹೋ ಪಂದ್ಯಾಟ ನಡೆಯುವುದು. ಏಳು ನಿಮಿಷಗಳ ಸರದಿಯಾಗುತ್ತಲೇ ಎರಡು ನಿಮಿಷಗಳು ವಿರಾಮ. ಎರಡು ಸರದಿಗಳಾದ ಬಳಿಕ ಬದು ನಿಮಿಷಗಳ ವಿರಾಮ ಇರುವುದು.

ಈ ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದಂತೆ ಆಟದ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಮೂವರು ಓಟಗಾರರು ಅಂಗಣದಲ್ಲಿರುವರು. ಈ ಮೂವರನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದ ಕೊಡಲೇ ಮುಂದಿನ ಮೂವರು ಓಟಗಾರರು ಅಂಗಣದಲ್ಲಿ ಬರಬೇಕು ಮುಟ್ಟುವವನು ಕುಳಿತವರ ನೆಡುವೆ ಹಾಯಬಾರದು, ಯಾರನ್ನೂ ಮುಟ್ಟಬಾರದು. ಓಡುತ್ತ ಮುಧ್ಯಪಟ್ಟಿಯಾಚಿಗೆ ಕ್ರೆಚಾಚಿ ಓಡುವವರನ್ನು ಮುಟ್ಟಬಹುದು. ಮುಟ್ಟುವವನು ಒಂದೇ ದಿಕ್ಕನಲ್ಲಿ ಚಲಿಸಬೇಕು. ಕಂಬದವರಿಗೆ ಹೋದ ಬಳಿಕ ಬೇಕಾದರೆ ಆವನು ದಿಕ್ಕು ಬದಲಿಸಬಹುದು. ಕೊಟ್ಟ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಖ್ಯೆಯ ಓಟಗಾರರನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಗೆಲ್ಲಂಕಗಳನ್ನು ಗಳಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಮುಟ್ಟುವ ತಂಡದ ಆಟಗಾರರು ಚಾಣಾಕ್ತತನದಿಂದ ಹೋ ಕೊಟ್ಟ ಓಡುವವರನ್ನು ಮುಟ್ಟಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವರು. ಮುಟ್ಟುವವರು ತಟ್ಟಿದರೆ ಅಥವಾ ಕುಳಿತವರನ್ನೇ ಬೇಕೆಂದೇ ತಗ್ಗಿಲಿದರೆ ಅಥವಾ ಮೇರೆಗೆ ದಾಟಿದರೆ ಓಡುವವರು ಆಟದ ಹೊರಗೆ (ಜೈಟ) ಉಳಿಯುವರು.

ನಿಯಮಾನಸಾರವಾಗಿ ಮತ್ತು ವೇಳೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಆಟ ನಡೆಯುವದೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂದು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಹೊಣೆ ಪಂಚರದು. ಆಟಗಾರರ ಲೋಪದೋಷಗಳ ಮತ್ತು ಗೆಲ್ಲಂಕಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ನಿರ್ಣಯ ಕೊಡುವರು. ಈ ಪಂಚರಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯ ಬಂದರೆ ಆಟದ ತಜ್ಞನು ತೀರ್ಮಾನ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಆಟದ ಗೆಲ್ಲಂಕ ಒಬ್ಬನು ಬರೆದಿಡುತ್ತಾನೆ. ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಆಟದ ಸರದಿಯ ಆರಂಭಕ್ಕೂ, ಮುಕ್ಕಾಯಕ್ಕೂ ಸೀಟಿ ಉಂಡುವವನೂ ಒಬ್ಬಿರುತ್ತಾನೆ. ಯಾವ ಯಾವ ತಂಡಕ್ಕೆ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಗೆಲ್ಲಂಕಗಳು ದೊರೆತವೆಂಬುದನ್ನು ಪಂಚರು ಸಾರುತ್ತಾರೆ. ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಸರದಿಯೋಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಓಟಗಾರರನ್ನು ಮುಟ್ಟುವರೋ ಅಷ್ಟು ಗೆಲ್ಲಂಕಗಳು ಆಯಾ ತಂಡಕ್ಕೆ ದೊರೆಯುವವು. ಈ ಗೆಲ್ಲಂಕಗಳ ಮೇಲೆಂದಲೇ ಯಾವ ತಂಡ ಗೆದ್ದಿತೆಂದೂ, ಯಾವ ತಂಡ ಸೋತಿತೆಂದೂ ನಿರ್ಣಯಿಸಲಾಗುವುದು.

ಈ ಹೋ ಹೋ ಆಟವು ಮಿಂಚಿನ ವೇಗದ ಆಟ. ಇದರಲ್ಲಿ ಹೈ-ವುನಗಳೇರಡೂ ಚುರುಕಾಗಿರಬೇಕಾಗುವುದು. ಆಟಗಾರರಲ್ಲಿ ಒಕ್ಕಟ್ಟು ಬೆಳೆಯುವುದು. ಈ ಆಟದಿಂದ ಚುರುಕುತನ, ವಿಕಾರ ಮತ್ತು ನಿರ್ಣಯಶಕ್ತಿಗಳು ಹೆಚ್ಚುವುವು. ಈ ಭಾರತೀಯ ಆಟಕ್ಕೆ ಜಾಗತಿಕ ಮನ್ವಣಿ ದೊರೆತಿರುವುದು ಆಭಿಮಾನದ ಸಂಗತಿ.

- ಶಿವಶಂಕರ ಅರಳಿಮಟ್ಟಿ

ಶಬ್ದಗಳ ಅರ್ಥ

ತಂಡ - ಗುಂಪು; ಅಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡುಹೋಗು - ಬೆನ್ನುಟ್ಟು; ನುಣುಚಿಕೊಳ್ಳು - ಜಾರಿಕೊಳ್ಳು;
ಲೋಪದೋಷ - ತಪ್ಪುತ್ತದೆ; ಗೆಲ್ಲಂಕ - ಗುಣಗಳು;

*ಶಬ್ದಕೋಶದ ಸಹಾಯದಿಂದ ಕೆಳಗಿನ ಶಬ್ದಗಳ ಸಾಂದರ್ಭಿಕ ಅರ್ಥವನ್ನು ಮುದುಕಿ ಬರೆಯಿರಿ.

ವಿರಾಮ _____ ; ತೀಮಾರ್ನ _____ ; ಹುದ್ದರಿ _____

ಅಭಿಧಾನ

ಪ್ರಶ್ನೆ೧) ಕೆಳಗಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ಬರೆಯಿರಿ.

ಅ) ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯೋ ಯೋ ಆಟವನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ಆಡುತ್ತಿದ್ದರು ?

ಆ) ಯೋ ಯೋ ಆಟ ಆಡುವ ವಿಧಾನ ಹೇಳಿರಿ.

ಇ) ಯೋ ಯೋ ಆಟದ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಹೇಳಿರಿ.

ಪ್ರಶ್ನೆ೨) ಒಂದೇ ಪಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಬರುವಂತೆ ಎರಡು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ ಉತ್ತರ ಬರೆಯಿರಿ.

ಅ) _____

ಉತ್ತರ _____

ಆ) _____

ಉತ್ತರ _____

ಪ್ರಶ್ನೆ೩) ಯೋಚಿಸಿ ವಿಧಾನ ಪೂರ್ಣ ಮಾಡಿರಿ.

ಅ) ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮುದುಗಿಯರೇ ಈ ಆಟವನ್ನು ಆಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಹಾಗಾದರೆ ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಆಟಗಳು

ಆ) ಒಂದೊಂದು ತಂಡದಲ್ಲಿ ಒಂಭತ್ತು ಜನ ಆಡುವರು.

ಹಾಗಾದರೆ ಕಬಡ್ಡಿ ಆಟದ ಒಂದೊಂದು ತಂಡದಲ್ಲಿ ಆಡುವವರ ಸಂಖ್ಯೆ

ಇ) ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಂಡದವರಿಗೆ ಏಳೆಳು ನಿರ್ಮಿಷಗಳ ಎರಡು ಸರದಿ ಬರುವವು.

ಹಾಗಾದರೆ ಕಬಡ್ಡಿ ಆಟದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ಬರುವ ಸರದಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ

ಉಪಕ್ರಮ : ದೇಶ-ವಿದೇಶಗಳ ಆಟಗಳ ಕುರಿತು ಶಿಕ್ಷಕರಿಂದ/ಪಾಲಕರಿಂದ ಮಾಹಿತಿ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಿರಿ.

ಸದೃಢವಾದ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಸದೃಢವಾದ ಮನಸ್ಸು

